

Expunere de motive pentru modificarea și completarea Legii nr. 381/2002

În acest an, întocmirea și depunerea documentelor pentru primirea de despăgubiri ca urmare a „secetei excesive, complexe, persistente în timp și care afectează terenurile neirigate” (formularea este preluată din Legea nr. 381/2002) au fost îngreunate și chiar blocate de dificultatea de a nu se cunoaște „momentul producerii fenomenului” (altă expresie cuprinsă în actul normativ în cauză).

În mod concret, atât legea, cât și normele ei de aplicare, nu fac nici o diferențiere a procedurilor ce trebuie urmate în cazul calamității culturilor din cauza secetei, deși, se știe, seceta este persistentă în timp, iar momentul producerii ei poate fi considerat cel care coincide cu recoltarea, când de fapt se poate aprecia și mărirea pagubelor produse în timp și ca urmare a prezenței cumulate și cu intensități diferite a factorilor climatici nefavorabili. În asemenea situație, primirea documentațiilor și aprobarea despăgubirilor depinde de aprecierea și starea de „bună – dispoziție” a funcționarului de la autoritatea județeană a ministerului de resort, de capacitatea lui de a raționa și evalua o anumită situație, de voința și disponibilitatea celor care conduc destinele acestui sector.

În multe situații s-a putut constata, în acest an, că structurile investite cu atribuții în această privință au „rezolvat” într-un mod foarte diversificat și subiectiv dosarele prezentate. Sunt județe în care direcțiile agricole au preluat și aprobat doar jumătate din dosare, restul fiind respinse pe motiv că nu au înștiințat autoritățile locale (în maximum 48 de ore de la data producerii evenimentului), neindicând cum se apreciază o astfel de dată sau cine trebuie să o precizeze și să-i dea caracter oficial.

Faptul că alături de acest motiv s-au mai invocat și alte cauze care au determinat neprimirea dosarelor (de ex. nesemnarea procesului-verbal de recoltare de către reprezentantul D.A.D.R., condiție neprevăzută în norme) este o dovadă că nu s-a dorit aprobarea lor, că s-au pregătit „argumente” pentru respingere, dar mai ales, că se pot face interpretări subiective, chiar abuzive pe marginea dosarelor prezentate.

Modificarea și completarea Legii nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură se impune cu necesitate, astfel încât aprecierea momentului producerii fenomenului de secetă să fie bine precizat și confirmat de o autoritate competentă. Am considerat că această autoritate ar putea fi I.N.M.H., (Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie) care va avea competența – și obligația – comunicării cazurilor de secetă prelungită generatoare de calamitate a culturilor, precum și de a preciza aria de răspândire și intensitatea acestui fenomen.

Am considerat de asemenea, că obligația de a declara culturile agricole în registrele agricole deschise la nivelul unităților administrativ teritoriale pentru aprobarea dosarelor să nu fie exclusivă, întrucât în actualele condiții din agricultură prezentarea unor date similare la subunitățile teritoriale ale A.P.I.A. (Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură) poate constitui o alternativă la fel de viabilă pentru înregistrarea culturilor de către fiecare deținător de teren agricol.

Ca urmare, prezentăm alăturat un proiect de lege prin care să se aducă modificările necesare asigurării unui cadru legislativ eficient și bine delimitat în toate cazurile în care se solicită despăgubiri pentru producerea de calamități naturale.

Deputat Gheorghe Chiper

